
Περί λέξεων

Ήρθαν πάλι συμπαγείς κι' αμιγώς ρετροσαρισμένες (οι λέξεις)· δείγματα διανόησης και προϊόντα άνευ όρων επι-κοινωνίας. Μυριάδες ώσεις πρόταξαν το συντακτικό συμφέρον, το επικοινωνιακό αποτέλεσμα· τα πρόσφορα ανά την περίσταση. Αναφορά του ουσιαστικού, αφού προηγήθει η δήλωση της ιδιότητας μέσω του επιθέτου, επιλογή ρήματος για απόδοση ενεργειών κι' αιτιότητας. Εξαρτιόνταν από το σκοπό και την πρόθεση του νου που τις μεταχειτιζόταν. Συνδεόνταν συνήθως από έναν ακροβατισμό, μια νοηματική προσέγγιση που κατά τη συγγραφή επέλεγε με χάρη κι' άνεση το γλωσσικό περιβάλλον· το διαμορφωμένο ανά περίπτωση. Στην επικοινωνία, όμως, οι λέξεις χάνονταν, έπεφταν φαίνεται σε κενά αέρος. Φοβού άπαντα των λέξεων με το προειδοποιητικό ρηθέν «έπεα πτερόεντα». Έπειτα χάνονταν κατά τη διανομή των συνάψεων από τα κέντρα του εγκαφάλου· αποτέλεσαν θρυαλίδες συνειρμών κι' έφεραν επικοινωνιακή πενία. Φοβού τα ρήματα με το «Ω» να καταπίνει το μέγα στην λήγουσα των «αγαπώ», «ευπώ», «λυπώ». Φοβού τα «Λ» και «Ρ» στην ελευθερία του έρωτα και την απαλλαγή του χρέους. Φοβού την ολισθηρότητα μιας προφορικής που συχνά υπέπεφτε σε ανα-κρίβειες και παρερμηνείες ή χρωματίζονταν λανθασμένα μέσω των εξωγλωσσικών μέσων. Φοβού το νόημα αυτών και την επάρκεια κατά την απόδοση μιας πραγματικότητας κατά το δοκούν. Φοβού άπαντα των λέξεων και γλωσσικών πληθωρισμών κι' ο λόγος έχανε τη βαρύτητα και την ηχητική του συχνότητα· δεν τού' φταναν τα μόρια του αέρα για ουσιαστική μετάδοση του μηνύματος. Με τον καιρό έχασε την τραγουδιστή του χροιά κατά την προφορά της «ελευθερίας» ή της «ελπίδας» κι' έμειναν το «φοβ..» το «αγ...», κάποια άλλα για την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών επικοινωνίας, το «ελ...», ούτε γί' αστείο.

Νάσια Τσιτσιγάνη, τμήμα Γ2